

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Allerførst vil jeg gerne afvise, at det her skulle være et meget markant skoleindgreb. Et markant skoleindgreb havde været, at man sagde, at alle skal gå op til folkeskolens afgangseksamen, både de, der går i folkeskolen, og de, der går på de frie skoler. Det siger vi netop ikke. Vi siger her til de frie skoler: I må sådan set selv vælge, om I ønsker, at jeres elever skal gå op til folkeskolens afgangseksamen. Og det synes jeg ikke man kan kalde et meget, meget stramt greb om de frie skoler. De kan selv bestemme, om de ønsker at gå op til afgangseksamen.

Det, vi så siger, er, at på de skoler, som vælger at fritage deres elever for at gå op til en afgangseksamen, ønsker vi særskilt at holde øje med, om de får problemer med at blive optaget på en ungdomsuddannelse, og hvilken uddannelsesfrekvens de får derefter. Og det synes jeg sådan set er sund fornuft at følge med i, eftersom vi alle sammen ved, hvor vigtigt det bliver med en ungdomsuddannelse i fremtiden.

KL 17.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver fru Margrethe Vestager.

Margrethe Vestager (RV):

Vi får endnu en gang i dag en opvisning i det politiskes ulidelige lethed. Det er ikke noget særligt. Tænk, hvis det var et rigtigt indgreb. De dygtige har jo ikke nogen problemer, de kan bare gøre, som vi beder dem om. Det er kun de udygtige, som nu får en mulighed for at tage sig sammen.

Det er meget tankevækkende, at der slet ikke er nogen principielle overvejelser over, hvad det betyder, når man endnu en gang siger, at de frie skoler skal gøre som folkeskolen. For hvis man er bare en lille smule nøgtern, så må man sige, at det såkaldte valg, der stilles op for de frie skoler, mellem enten at gøre fuldstændig ligesom folkeskolen med hele pakken af prøver, ord til andet på den måde, man gør i folkeskolen, eller også ikke at gøre noget og blive underlagt særligt tilsyn, og at ens elever skal op til obligatoriske afgangsprøver, hvis de vil noget som helst bagefter, er et valg mellem pest og kolera. Og der er ikke meget tilbage af frit valg-retorikken eller af den frivillighed, som ellers er en del af regeringens yndlingsretorik.

Det, der er den meget klare konsekvens, er, at vi tager endnu et voldsomt skridt ud ad den vej, hvor frie skoler kommer til at ligne folkeskoler med betaling. Og det er en fantastisk illusionskunst, vi ser udfoldet af regeringsordførerne, inklusive Dansk Folkepartis ordfører, at sige, at det er naturligt, at det er for deres eget bedste. Hvem kan være i tvivl om, at det er rigtig godt for folk at få en afgangsprøve?

Men det, som jo er det tankevækkende, er, at det ikke er det, forslaget handler om. Det handler om det, som jo bl.a. Frie Grundskolers Fællesråd fremhæver i deres henvendelse af 4. april. De ønsker at fremføre deres kritik af den unødige generende indskrænkning af skolernes frihed, som vil være en konsekvens af forslaget. Og det er lige præcis det, der er pointen.

Pointen er, at det ikke handler om, hvorvidt det er godt eller dårligt at gå til en afgangsprøve, det handler ikke om, hvorvidt det er godt eller dårligt at få dokumenteret sine færdigheder, for de frie skoler vil jo selvfølgelig tage stilling til det, selvfølgelig vil de gøre det. Det er det, der er hverdagen i dag, fordi de bruger friheden ansvarligt i forhold til det, der er elevernes læringsmål, og i forhold til, hvad det er for en uddannelse, de forbereder dem til. Og dermed jo også sagt, at det, der er det principielle her, er, at skolefriheden igen bliver mindre.

Man må så give regeringen, at den er konsekvent. Det er en direkte følge af de seneste fri-skoleforslag. Vejen er lige, og den er ensrettet hen imod den frie skole, der ligner folkeskolen med betaling.

Venstre kan jo så få besvaret sit spørgsmål, om det er sådan, at der er flere af de elever, som har gået på frie skoler, der ikke får en ungdomsuddannelse, end af andre elever. Er det virkelig rigtigt? Og det andet er, om det står så sølle til på de frie skoler, at man af den grund kan retfærdiggøre et indgreb af den her type.

Venstres ordfører spørger så til sidst i nogle af besvarelserne af de korte bemærkninger: Hvad skal vi gribe til?

Ja, først og fremmest kunne man jo spørge om, hvad problemet er. Problemet er jo tilsyneladende regeringens egen politik, fordi det her forslag bliver solgt som en konsekvens af L 101, som vi tidligere har vedtaget. Problemet er altså regeringens politik, nemlig L 101. Det er derfor, man føler sig forpligtet til også at gennemføre det her lovforslag.

Det, man kunne gribe til, var tillid, tillid til, at forældre og skoler faktisk gør deres yderste for